

Effekterna av de statliga stabilitets- åtgärderna

2011-05-13

Andra rapporten 2011

Avser första kvartalet 2011

INNEHÅLL

SAMMANFATTNING	1
BAKGRUND	2
FI:s uppdrag	2
BANKERNAS FINANSIERING	5
Marknadsräntornas utveckling	5
Emissioner av värdepapper	6
Stödåtgärder	7
Hushållens inlåning och sparande	8
Likviditetskostnaden – bankernas finansieringsstrategi	10
BANKERNAS UTLÅNINGSRÄNTOR	12
Utlåningsräntor till företag	12
Utlåningsräntor till hushåll	12
UTLÅNINGSTILLVÄXTEN	13
Bankernas utlåning i utlandet	15

Rapporten är återrapportering enligt uppdrag i Finansinspektionens regleringsbrev för 2011 och framtagen efter samråd med Riksgälden.

Sammanfattning

Utnyttjandet av de statliga stabilitetsåtgärderna minskade ytterligare under det första kvartalet 2011. I januari förföll Riksbankens sista extraordinära lån till bankerna. Det innebär att alla Riksbankens extraordinära åtgärder som vidtogs under finanskrisen nu är avvecklade. Inga banker eller bostadsinstitut deltog i Riksgäldens bankgarantiprogram.

Både bostadsinstitutens marginal på utlåning till hushåll och bankernas marginal på utlåningen till företag steg jämfört med fjärde kvartalet 2010. Bankernas marginaler på inlåning från hushållen steg också under perioden.

Utlåningen till hushåll ökade med 7,3 procent på årsbasis, den lägsta tillväxttakten sedan 2002 då jämförbar statistik startade. Utlåningen till företag hade vid slutet av mars ökat med 3,0 procent sedan samma tidpunkt 2010 och tillväxttakten i utlåningen till företag fortsatte att öka. De icke-finansiella företagen har även ökat sina emissioner på den svenska obligationsmarknaden.

Storbankernas utlåning i Baltikum minskade med 2,0 procent under det första kvartalet 2011. Bankerna återförde nästan en miljard kronor av tidigare gjorda reserveringar för kreditförluster i de baltiska länderna.

Bakgrund

Till följd av den internationella finanskrisen beslutade staten om olika åtgärder som minskar riskerna för inlåningskunder och andra långivare till banker och kreditinstitut (nedan banker):

- *Införandet av en stabilitetsfond.* Genom en ny lag har regeringen fått möjlighet att med kort varsel lämna stöd i olika former till kreditinstitut. Stöd får lämnas till banker med säte i Sverige och för att motverka en risk för allvarlig störning i det finansiella systemet i landet.
- *Garantiprogram för bankers upplåning.* De banker som så önskar kan, mot en garantiavgift, avtala med staten om en garanti för nyupplåning. Garantin innebär att staten träder in om inte banken kan betala. Programmet gäller under en begränsad tid.
- *Utvidgad insättningsgaranti.* I princip all inlåning upp till 100 000 euro per insättare och institut omfattas av insättningsgarantin.
- *Likviditetsstödjande åtgärder.* Riksbanken och Riksgälden har på olika sätt stöttat bankernas tillgång till finansiering framför allt genom att erbjuda likviditetsstödjande åtgärder.
- *Kapitaltillskottsprogram.* Bankerna kan ansöka om kapitaltillskott hos staten. Programmet omfattar maximalt 50 miljarder kronor.

FI:s uppdrag

Regeringen har uttryckt att avsikten med stödet till det finansiella systemet är att det ska komma även hushåll och företag till del. FI:s uppdrag innebär:

- Granska att de åtgärder som beslutats i samband med lagen om statligt stöd till kreditinstitut också kommer hushållen och företagen till del
- Granska att kreditinstituten inte utnyttjar garantierna på ett otillbörligt sätt
- Granska utvecklingen av företagens utlåning i andra länder

Viktiga datum**2008**

- 13 juli De amerikanska bostadsinstituten Fannie Mae och Freddie Mac övertas av den amerikanska staten.
- 15 september Lehman Brothers ställer in sina betalningar och ansöker om konkurskydd enligt chapter 11.
- 18 september Riksgälden beslutar att stödja de svenska storbankernas likviditet genom att emittera extra statsskuldväxlar. Därefter följer ett antal åtgärder från Riksbanken för att underlätta bankernas likviditetssituation.
- 19 september Det amerikanska räddningspaketet presenteras och godtas sedermera i något justerad version av kongressen och representanthuset 3 oktober.
- 6 oktober Staten ändrar insättningsgarantin till att täcka fler konton och ett större belopp.
- 8 oktober Riksbanken sänker styrräntan med 0,5 procentenheter till 4,25 procent i en gemensam aktion med flertalet stora centralbanker.
- 13 oktober EU tillkännager att ett europeiskt räddningspaket kommer att införas.
- 13 oktober Regeringen meddelar att ett svenskt stabilitetspaket kommer att presenteras.
- 20 oktober Regeringen presenterar utformningen av stabilitetspaketet.
- 23 oktober Riksbanken sänker reporäntan med 0,5 procentenheter till 3,75 procent.
- 29 oktober Riksdagen beslutar om regeringens stabilitetspaket.
- 3 december Riksbanken sänker reporäntan med 1,75 procentenheter till 2 procent.

2009

- 3 februari Regeringen presenterar ett svenskt kapitaltillskottsprogram.
- 11 februari Riksbanken sänker reporäntan med 1 procentenhet till 1 procent.
- 2 april Regeringen förlänger garantiprogrammet för bankernas upplåning till 31 oktober 2009.
- 21 april Riksbanken sänker reporäntan med 0,5 procentenheter till 0,5 procent.
- 27 maj Riksgälden lånar för Riksbankens räkning upp motsvarande 100 miljarder kronor i utländsk valuta för att återställa valutareserven.
- 2 juli Riksbanken sänker reporäntan med 0,25 procentenheter till 0,25 procent. Riksbanken erbjuder lån om 100 miljarder kronor med fast ränta med en löptid på 12 månader.
- 9 juli Regeringen förlänger kapitaltillskottsprogrammet till 17 februari 2010.
- 2 september Riksbanken lämnar reporäntan oförändrad. Samtidigt erbjuder man återigen ett lån om 100 miljarder med fast ränta och en löptid på knappt ett år.
- 8 oktober Regeringen beslutar att förlänga det statliga garantiprogrammet för bankernas upplåning. Programmet kommer nu att sträcka sig till 30 april 2010.
- 22 oktober Riksbanken lämnar reporäntan oförändrad. Samtidigt erbjuder man återigen ett lån om 100 miljarder med fast ränta och en löptid på knappt ett år.

2010

- 21 januari Regeringen förlänger kapitaltillskottsprogrammet till 17 augusti 2010.
- 1 februari Riksbankens swapavtal med Federal Reserve löper ut.
- 31 mars Regeringen förlänger garantiprogrammet till 30 juni 2010.
- 4 april Riksbanken upphör med lån på tolv månaders löptid.
- 20 april Riksbanken upphör med lån till tre och sex månaders löptid, men erbjuder istället lån till 28 dagars löptid.
- 30 juni Riksbankens första ettåriga lån till fast ränta om 100 miljarder kronor förfaller.

- 1 juli Regeringen förlänger garantiprogrammet för bankernas upplåning till 31 december 2010. Regeringen förlänger även kapitaltillskottprogrammet till 17 februari 2011.
- 7 juli Riksbanken höjer reporäntan med 0,25 procentenheter till 0,5 procent.
- 16 juli Riksbanken höjer priset på lån med 28 dagars löptid. Påslaget utöver den genomsnittliga reporäntan höjs till 0,5 procentenheter.
- 25 augusti Riksbankens andra ettåriga lån till fast ränta om 100 miljarder kronor förfaller.
- 23 juli De fyra berörda svenska bankerna klarar det europeiska stresstestet med god marginal. De svenska bankerna tillhör de bäst kapitaliserade i Europa.
- 8 september Riksbanken höjer reporäntan med 0,25 procentenheter till 0,75 procent.
- 6 oktober Riksbankens tredje ettåriga lån till fast ränta om 95 miljarder kronor förfaller.
- 27 oktober Riksbanken höjer reporäntan med 0,25 procentenheter till 1 procent.
- 18 november Regeringen förlänger garantiprogrammet för bankernas upplåning till 30 juni 2011. Ramen för garantiprogrammets åtagande halveras från 1500 till 750 miljarder kronor. Regeringen förlänger även kapitaltillskottprogrammet till 30 juni 2011.
- 22 december Riksbanken höjer reporäntan med 0,25 procentenheter till 1,25 procent.
- 31 december Ändring i lagen om Insättningsgaranti. Det högsta belopp som kan betalas ut höjs till 100 000 euro per insättare och institut.
- 2011
- 12 januari Riksbankens sista lån om 500 miljoner kronor förfaller.
- 2 februari Riksbanken höjer reporäntan med 0,25 procentenheter till 1,50 procent.

Bankernas finansiering

Bankernas utlåningsräntor beror till stor del på deras finansieringskostnader. Finansieringskostnaderna utgörs framför allt av de direkta upplåningskostnaderna, det vill säga marknadsräntor och inlåningsräntor, men beror också på andra faktorer. De huvudsakliga övriga faktorerna är:

- Likviditetskostnaden – bankernas finansieringsstrategi
- Kapitalbehovet
- Kostnaden för kapitalet – avkastningskravet

Utvecklingen av dessa faktorer, till exempel ett högre kapitalbehov i bankerna, kan medföra att lägre marknadsräntor inte får fullt genomslag i bankernas utlåningsräntor.

I tidigare rapporter av effekterna av de statliga stabilitetsåtgärderna har FI presenterat hur ovanstående faktorer påverkats av finanskrisen. Nedan följer en uppdatering av de förändringar som skett i marknadsräntorna och likviditetskostnaden under första kvartalet 2011.

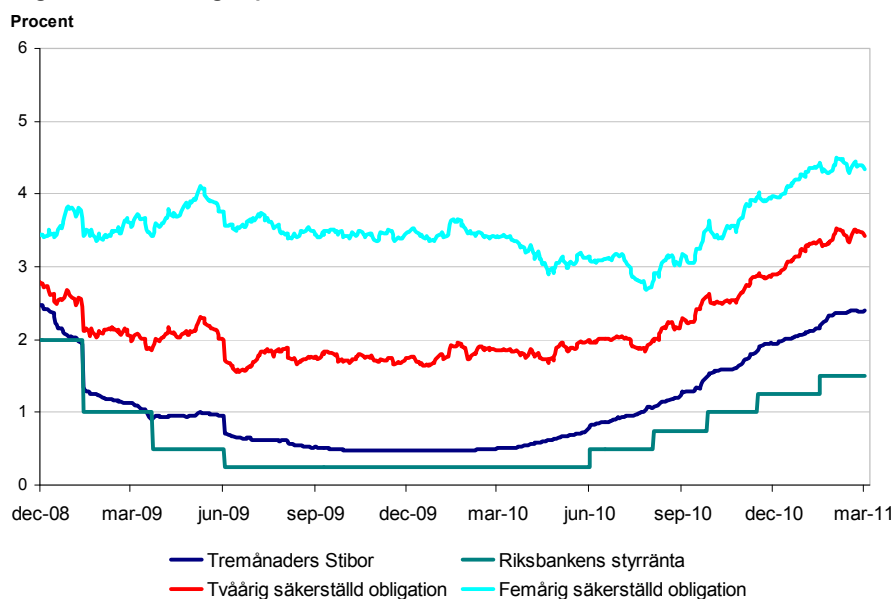
Avläsningsdag för marknadsräntorna och bankernas bolåneräntor är i denna rapport genomgående den 31 mars 2011.

Marknadsräntornas utveckling

Den korta interbankräntan (tremånaders Stibor) steg med 0,44 procentenheter under första kvartalet och var vid mars slut 2,39 procent (diagram 1). De främsta orsakerna var att Riksbanken höjde reporäntan med 0,25 procentenheter till 1,50 procent samt att marknaden förväntade sig att reporäntan skulle fortsätta att höjas. Viss stress på interbankmarknaden ledde till att interbankräntorna steg relativt kraftigt under perioden. De kortaste interbankräntorna föll därefter tillbaka något vid slutet av kvartalet och läget stabiliserades.

Skillnaden mellan räntan på en bostadsobligation och en statsobligation, bospreaden, med två års löptid sjönk under perioden. För bospreaden med fem års löptid var förhållandet det motsatta, det vill säga statsobligationsräntan ökade mindre än den femåriga bostadsobligationsräntan.

Diagram 1. Utvecklingen på räntemarknaden

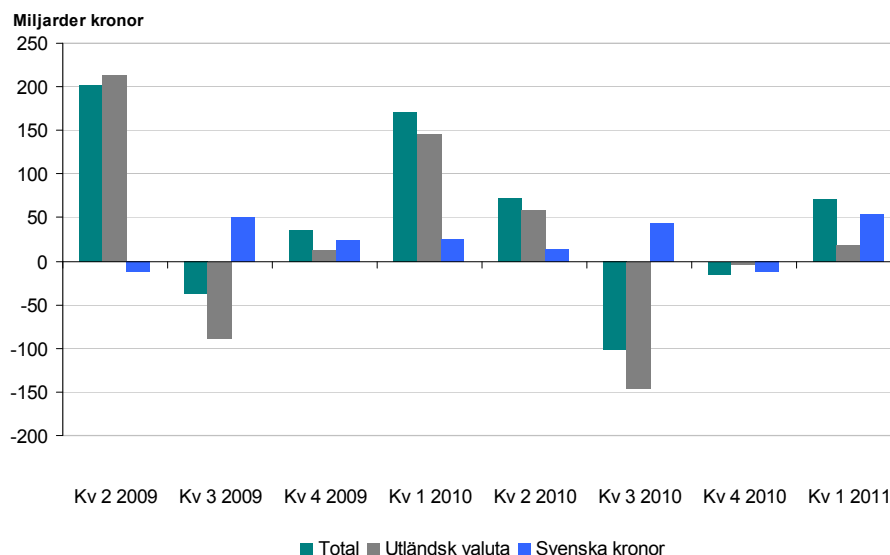

Källa: Reuters Ecowin

Emissioner av värdepapper

Svenska MFI:s¹ upplåning i emitterade värdepapper (certifikat, obligationer, förlagslån och övriga emitterade värdepapper) ökade något under första kvartalet. Mest ökade upplåningen i obligationer följt av certifikat, medan upplåningen via förlagslån minskade.

Diagram 2. Kvartalsförändring i utestående emitterade värdepapper (marknadsvärde) hos svenska MFI

Källa: SCB

¹ Svenska monetära finansiella institut enligt SCB:s definition: banker, bostadsinstitut, finansbolag och övriga MFI (t.ex. investeringsfonder, värdepappersbolag och fondkommissionärer) med verksamhet i Sverige.

Stödåtgärder

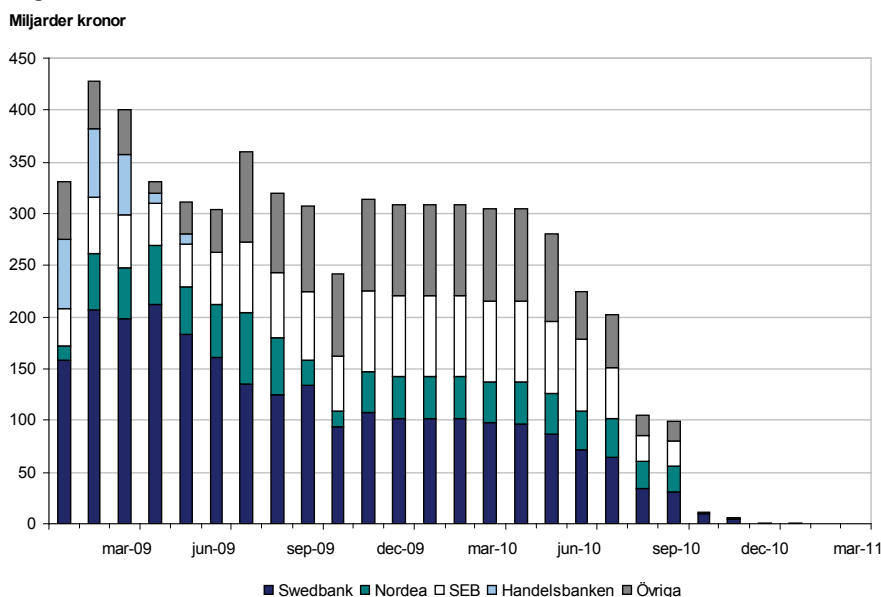
I december och i januari förföll Riksbankens sista extraordinära lån till bankerna om totalt 5,5 miljarder kronor. Sedan sommaren 2010 har bankernas lån från Riksbanken minskat från cirka 300 miljarder kronor till noll. Det innebär att alla Riksbankens extraordinära åtgärder som vidtogs under krisen nu är helt avvecklade. Den största delen av förfallen skedde i oktober 2010 då det sista tolv månaderslånet om 95 miljarder kronor till fast ränta förföll. I samband med det förfallet erbjöd Riksbanken nya lån till rörlig ränta med 28 dagars löptid men ingen bank utnyttjade möjligheten.

I och med att Riksbankens lån har förfallit har likviditetsöverskottet på marknaden försvunnit och det är återigen upp till bankerna att via interbankmarknaden utjämna sina över- och underskott som uppstår till följd av de dagliga betalningsströmmarna.

Denna omställning medförde en viss oro på interbankmarknaden, till följd av osäkerhet om vilka belopp som bankerna var beredda att låna ut till varandra och vilka räntor de skulle erbjuda. Detta ledde till att de kortaste interbankräntorna steg. Detta kan ha smittat av sig till bostadsobligationsmarknaden, vilket i sin tur spillde över i stigande bolåneräntor till hushåll.²

Oron var som störst i slutet av mars. Sedan dess har osäkerheten på interbankmarknaden minskat, vilket har lett till att de kortare interbankräntornas riskpremie över reporäntan sjunkit tillbaka.

Diagram 3. Riksbankens utestående extraordinära lån till bankerna

Källa: SCB

Garantiprogrammet för bankernas upplåning startade den 31 oktober 2008. Regeringen beslutade i november att förlänga programmet till den 30 juni 2011. Programmet halverades dock till 750 miljarder kronor eftersom regeringen bedömde att bankerna var tillräckligt stabila.

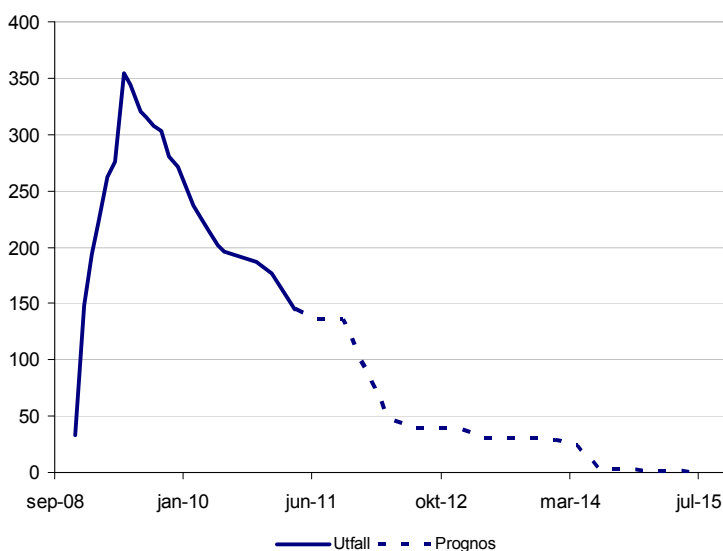
² Se Riksbankens rapport Finansiell Stabilitet 2010:2, RUTA "Den tillfälliga marknadsoron efter avvecklingen av Riksbankens lånefaciliteter".

Den totala volymen utställda garantier inom programmet uppgick till 144 miljarder kronor den 31 mars 2011. Swedbank stod för närmare 90 procent av den totala utestående lånevolymen.

Under antagandet att inga nya garantier ställs ut och att de utställda garanterade lånen löper till förfall kommer all upplåning inom garantiprogrammet att ha förfallit år 2015. Volymen i slutet av 2011 förväntas enligt Riksgäldens prognos uppgå till cirka 93 miljarder kronor. Diagram 4 visar hur statens garantiåtagande inom programmet har utvecklats till och med slutet av första kvartalet 2011. Hittills har staten inte behövt infria några garantier. Enligt Riksgäldens prognos från februari 2011 kommer statens nettointäkt av programmet att bli 5,7 miljarder kronor.

Diagram 4. Statens åtagande inom garantiprogrammet

Miljarder kronor

Källa: Riksgälden

Hushållens inlåning och sparande

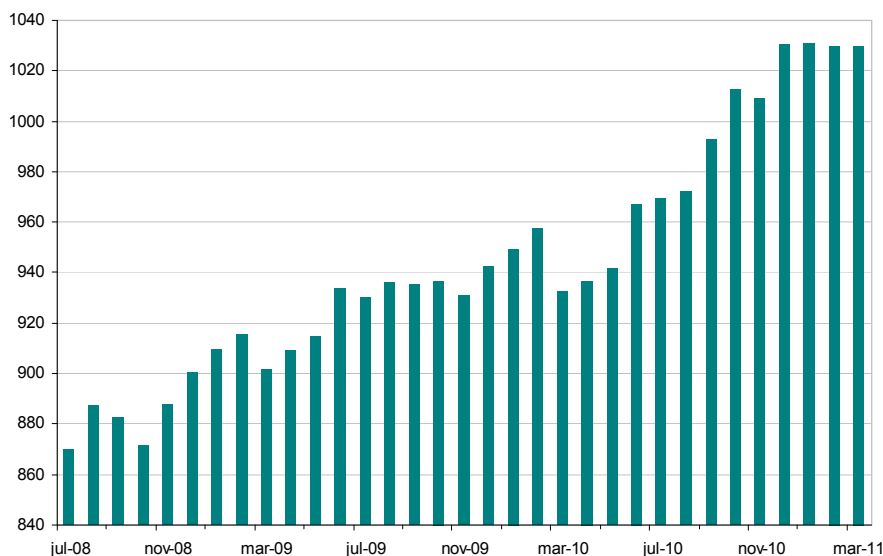
Vid slutet av första kvartalet 2011 var hushållens bankinlåning 1 030 miljarder kronor (diagram 5). Inlåningen var oförändrad under det första kvartalet jämfört med fjärde kvartalet 2010. Den genomsnittliga räntan på nya avtal för samtliga inlåningskonton steg med 0,24 procentenheter under det första kvartalet till 1,07 procent. Den genomsnittliga räntan på nya avtal för inlåning med vissa villkor var i mars 1,78 procent, vilket var 0,36 procentenheter högre än i det fjärde kvartalet 2010. Under samma period steg reporäntan med 0,25 procentenheter.³

Konjunkturinstitutets konfidensindikator sjönk ytterligare något under första kvartalet men låg fortsatt på en betydligt högre nivå än det historiska genomsnittet. Det indikerar att hushållen var fortsatt optimistiska om den egna och den svenska ekonomin, men att tillförsikten minskar något. Enligt Riksbankens penningpolitiska uppföljning från april 2011 har hushållen nu börjat minska sitt höga sparande vilket också förväntas fortsätta framöver.

³ I begreppet samtliga inlåningskonton ingår transaktionskonton och inlåning förknippad med vissa villkor. Dessa villkor kan bland annat vara begränsning av antal uttag eller viss bindningstid. Med nya avtal menas dels nyinlåning och dels den inlåning där det skett ändring i villkoren under perioden.

Diagram 5. Hushållens bankinlåning

Miljarder kronor

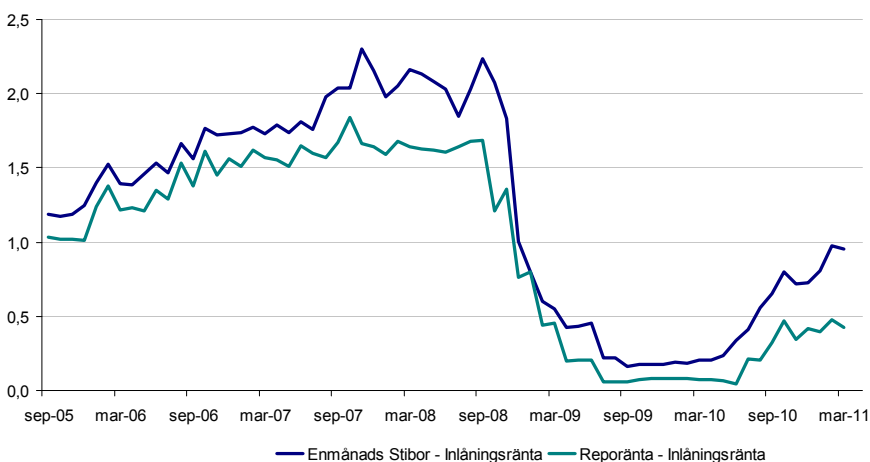

Källa: SCB

Diagram 6 visar skillnaden mellan interbankräntan respektive Riksbankens styrränta och bankernas genomsnittliga inlåningsräntor till hushållen. En positiv inlåningsmarginal innebär att bankerna betalar mindre ränta till sina kunder än vad de tjänar på att placera i marknaden.

Diagram 6. Skillnaden mellan enmånads Stibor respektive Riksbankens styrränta och bankernas inlåningsräntor till hushållen⁴

Procentenheter

Källa: SCB och Reuters Ecowin

Under det första kvartalet ökade marginalen mellan enmånads Stibor och bankernas genomsnittliga inlåningsräntor. Marginalen mellan Riksbankens reporäntan och bankernas genomsnittliga inlåningsräntor var i stort sett oförändrad jämfört med fjärde kvartalet 2010.

⁴ Inlåningsräntan avser nya avtal för samtliga konton (volymviktat).

Likviditetskostnaden – bankernas finansieringsstrategi

För att finansiera bostadsutlåning till hushåll använder sig bankerna huvudsakligen av bostadsobligationer. Bankerna emitterar oftast dessa obligationer på löptider som är två år eller längre. Samtidigt betalar 52 procent av låntagarna vid utgången av det första kvartalet sina räntor på tremånadersbasis.

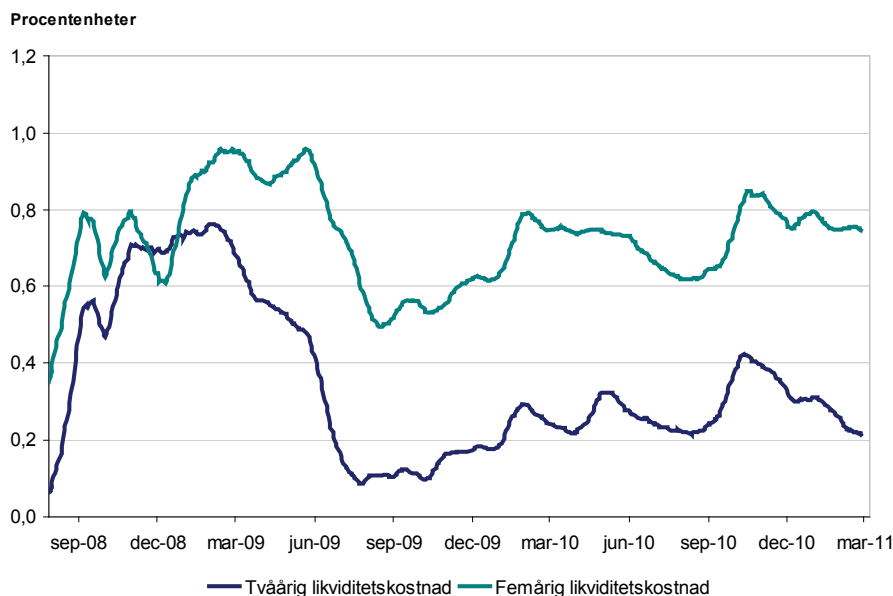
Låntagarna betalar därför ofta den lägre tremånadersräntan medan bankerna betalar den högre bostadsobligationsräntan med längre löptid. För att hantera denna löptidsskillnad har bankerna intresse av att omvandla bostadsobligationsräntan till en lägre ränta med kortare löptid. Därmed åstadkommer bankerna en kortare räntebindningstid i sin skuld och minskar sin ränterisk.

Ett sätt att åstadkomma detta är att låna på tre månaders löptid i stället för att låna på löptider som är två år eller längre. Då skulle dock banken ta en likviditetsrisk eftersom skulderna skulle förfalla och behöva refinansieras betydligt oftare än bostadslånen.

För att minska räntebindningstiden utan att behöva ta denna extra likviditetsrisk använder sig därför bankerna ofta av ränteswappar. Med sådana swappar kan bankerna erhålla en lång swapränta (t.ex. tvåårig) och betala den korta tremånaders interbankräntan.

Den långa swapräntan är dock oftast lägre än motsvarande bostadsobligationsränta. Därför kommer den långa swapräntan inte helt att kompensera för räntekostnaden i bostadsobligationen. Den här mellanskillnaden kallar vi för likviditetskostnaden, det vill säga den kostnad som bankerna tar för att förkorta räntebindningstiden i sin skuld utan att ta ytterligare likviditetsrisk.

Diagram 7. Likviditetskostnad för att omvandla en tvåårig respektive femårig säkerställd obligation⁵ (glidande medelvärde)

Källa: Reuters Ecowin

Allt fler låntagare valde under det första kvartalet bunden ränta. Behovet att omvandla lång upplåning till kort minskade därmed för bankerna, vilket medförde minskad användning av ränteswappar.

Både den tvååriga och den femåriga likviditetskostnaden minskade något under det första kvartalet. Den tvååriga likviditetskostnaden sjönk något mer än den femåriga likviditetskostnaden. Trenden med lägre likviditetskostnad som inleddes i mitten av det fjärde kvartalet 2010 fortsatte därmed. Det blev alltså ytterligare något billigare för bankerna att förkorta räntebindingstiden i sin skuld utan att ta ytterligare likviditetsrisk. Nivåerna är fortsatt högre än före finanskrisen, men har fallit tillbaka sedan den mest turbulenta tiden.

⁵ Linjär interpolering sker mellan utestående säkerställda obligationer för att skapa en obligation som är lika lång som jämförbar swap.

Bankernas utlåningsräntor

Utlåningsräntornas utveckling beror på flera olika faktorer. I förra avsnittet behandlades bankens finansieringskostnader. Utöver dessa kostnader beror utlåningsräntorna även på:

- Konkurrensen och kundernas förhandlingsstyrka
- Bankernas strategi för utlåningen

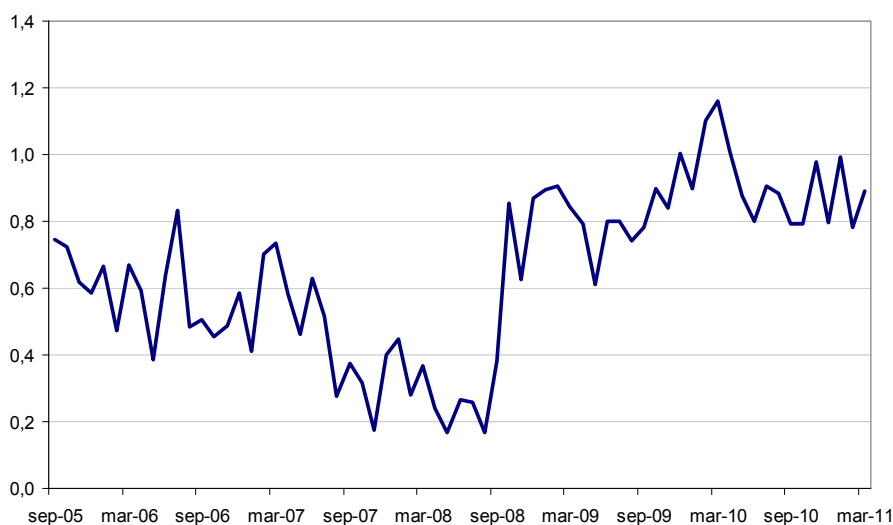
Utlåningsräntor till företag

Sedan oktober 2008 har marginalerna för företagsutlåning ökat markant och ligger fortsatt kvar på en högre nivå jämfört med före finanskrisen.

Den genomsnittliga utlåningsräntan till företag steg under första kvartalet 2011. Interbankräntorna steg något mindre under samma period. Marginalen mellan bankernas utlåningsräntor till företag och interbankräntan ökade därmed något (diagram 8).

Diagram 8. Skillnaden mellan bankernas tre månaders utlåningsräntor på nya avtal till företag och tre månaders Stibor

Procentenheter

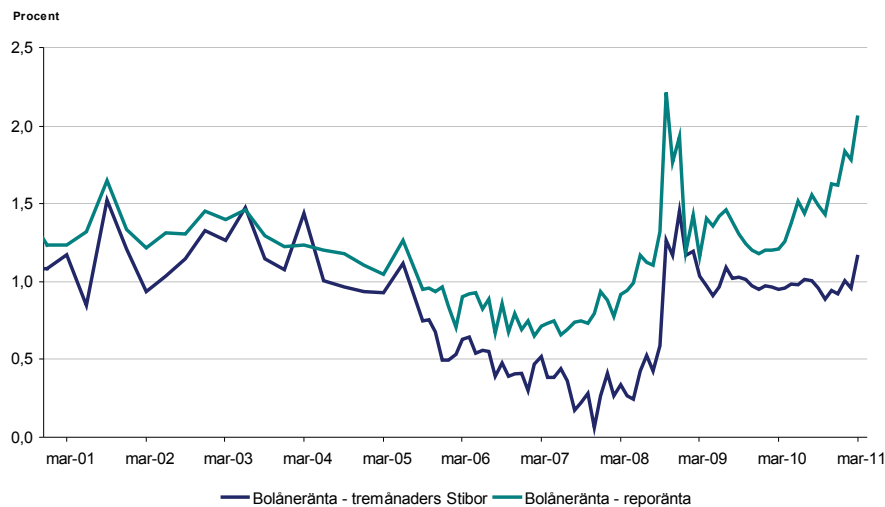

Källa: SCB och Reuters Ecowin

Utlåningsräntor till hushåll

Bostadsinstitutens korta och långa boräntor fortsatte att stiga under det första kvartalet. Riksbanken höjde reporäntan från 1,25 procent till 1,50 procent under perioden. Under samma period steg tre månaders interbankräntan med 0,44 procentenheter. Marginalen mellan tre månaders genomsnittlig bolåneränta och tre månaders interbankränta steg något under det första kvartalet. Den nuvarande nivån ligger runt det historiska genomsnittet. Marginalen mellan bolåneräntor och reporäntan är däremot historisk hög och ligger nu över två procent (diagram 9).

Diagram 9. Skillnaden mellan bostadsinstitutens tremånaders utlåningsräntor till hushåll på nya avtal och tremånaders Stibor respektive Riksbankens styrränta

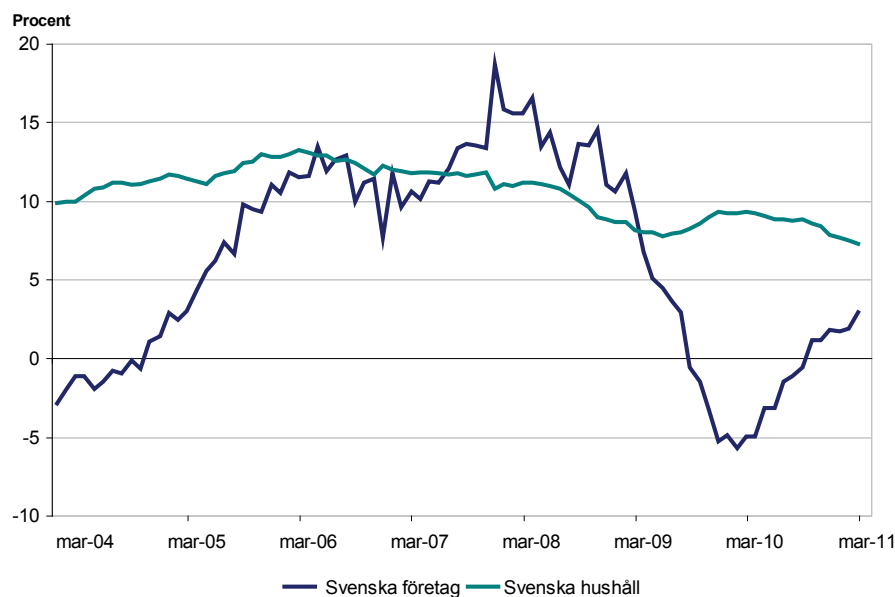

Källa: SCB och Reuters Ecowin

Utlåningstillväxten

Utlåningstillväxten till hushåll fortsatte att dämpas något under det första kvartalet 2011. Den årliga tillväxttakten i utestående lånevolymer till svenska hushåll var 7,3 procent i mars 2011 (diagram 10). Tillväxttakten var den lägsta som noterats sedan 2002 då statistik med jämförbara uppgifter startade. Tillväxttakten för bostadslån minskade från 8,5 procent i december 2010 till 7,5 procent i mars 2011, vilket också var den lägsta sedan 2002.

Diagram 10. Årlig tillväxt i svenska MFI:s utlåning till svenska företag och hushåll

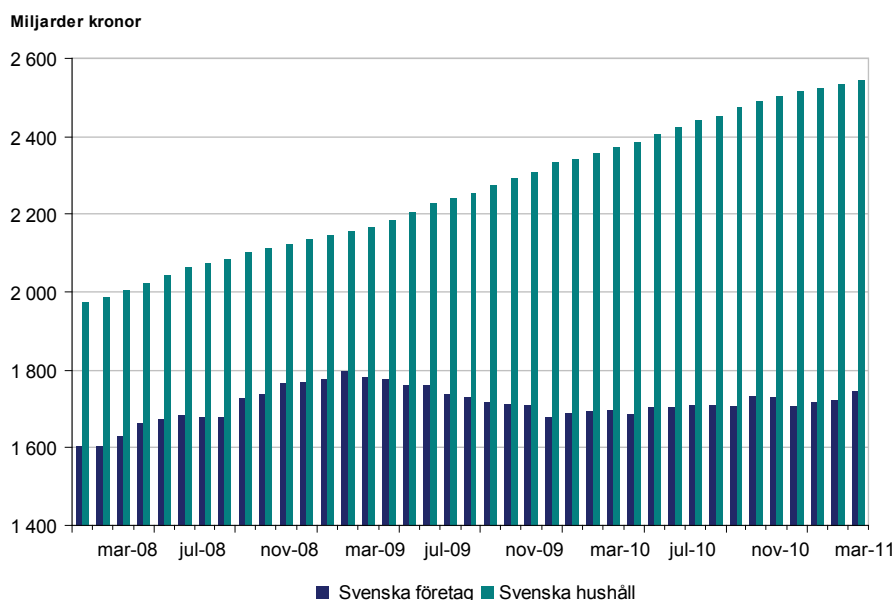

Källa: SCB

Utlåningen till svenska hushåll ökade med 28 miljarder under årets första kvartal jämfört med 40 miljarder fjärde kvartalet. Nästan hela ökningen kommer från utlåning med fastigheter som säkerhet. Utlåningen till hushåll uppgick till 2 545 miljarder kronor (diagram 11). Sedan oktober 2008 har

hushållens totala lånestock ökat med 433 miljarder kronor, vilket motsvarar en ökning med drygt 20 procent. 418 miljarder av dessa kommer från utlåning med fastigheter som säkerhet.

Diagram 11. Svenska MFI:s utlåning till svenska företag och hushåll

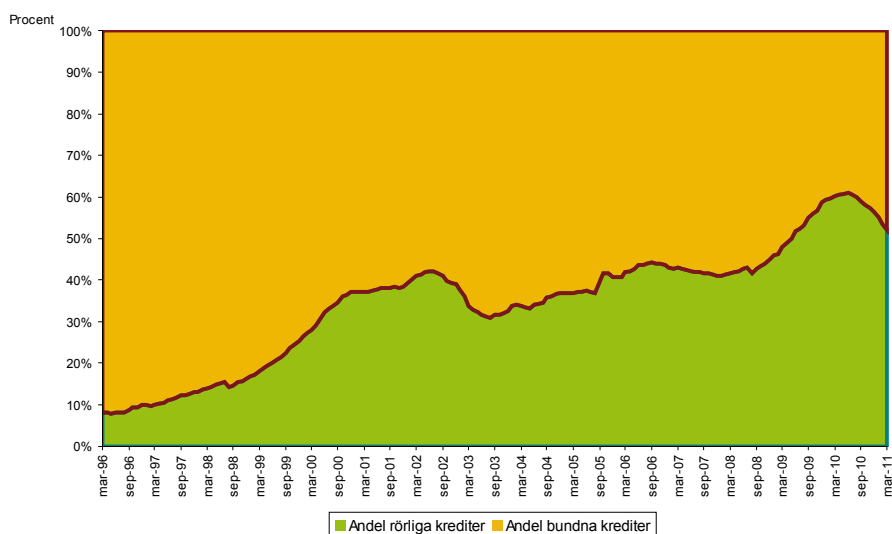

Källa: SCB

Utlåningen till svenska företag ökade under det första kvartalet med 40 miljarder till 1 746 miljarder. Tillväxttakten på årsbasis var i mars 3,0 procent och har stigit successivt under det senaste året.

Under första kvartalet 2011 emitterade icke-finansiella företags obligationer för 12,5 miljarder svenska kronor på svensk marknadsplats.⁶ Icke-finansiella företags emissioner fortsatte därmed att öka. Emissionsvolymen var den högsta på två år.

Diagram 12. Andel bolån med bunden respektive rörlig ränta⁷

Källa: SCB

⁶ Källa: SCB finansmarknadsstatistik 2011-04-29.

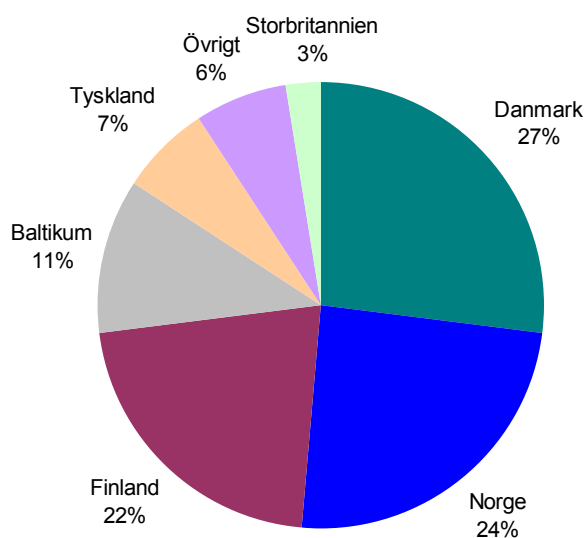
⁷ Avser bostadsinstitutens utestående krediter till hushåll

Andelen utestående krediter till hushåll med rörlig ränta, vilket motsvarar tre månaders räntebindningstid, minskade under det första kvartalet. Vid utgången av det första kvartalet var andelen rörliga krediter i den utestående stocken 52 procent. Motsvarande andel i det fjärde kvartalet var 56 procent (diagram 12). Över hälften, 51 procent, av nya bolån till hushåll var till bunden ränta under första kvartalet. Det var första gången sedan fjärde kvartalet 2007 som de bundna krediterna var större än de rörliga. Som högst var andelen rörliga krediter över 90 procent för nyutlåningen till hushåll, under andra kvartalet 2009.

Bankernas utlåning i utlandet

Utlåning till allmänheten i utlandet utgjorde 44 procent av storbankernas totala utlåning till allmänheten vid slutet av första kvartalet, vilket motsvarar 2 700 miljarder kronor. Utlåningen till utlandet minskade något jämfört med fjärde kvartalet 2010.

Diagram 13. Andelar av utlåning till allmänheten i utlandet

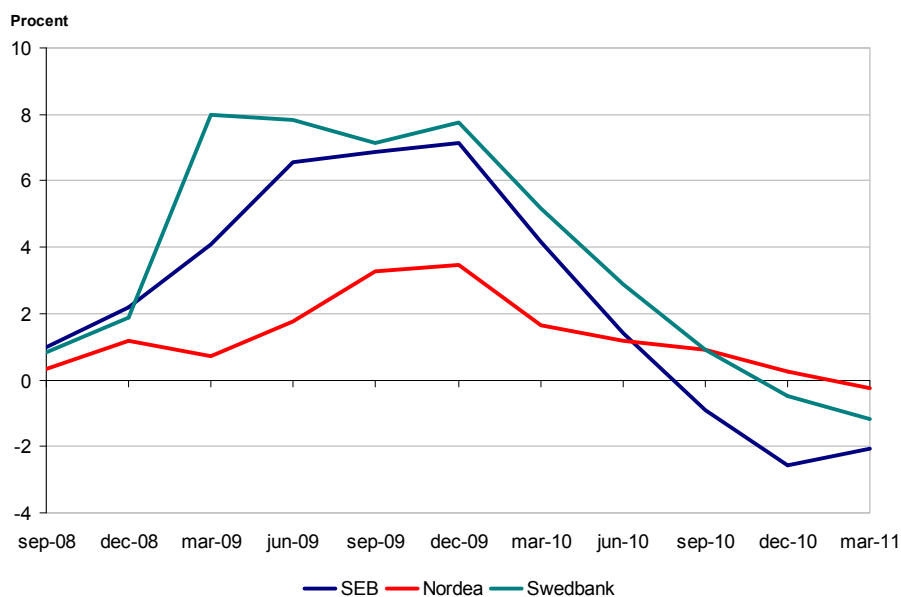

Källa: Storbankernas delårsrapporter

De svenska storbankernas totala utlåning till allmänheten i de baltiska länderna uppgick vid slutet av mars 2011 till drygt 305 miljarder kronor. Det motsvarar en minskning med 7 miljarder kronor sedan slutet av fjärde kvartalet. Sedan det sista kvartalet 2008 har utlåningsvolymen mätt i svenska kronor minskat varje kvartal. Det är delvis en effekt av en starkare svensk krona. Den minskande utlåningen innebar att de tre baltiska länderna utgjorde knappt 11 procent av Swedbanks, SEB:s och Nordeas totala utlåning till allmänheten.⁸

⁸ Respektive banks utlåning i Baltikum som andel av total utlåning: Swedbank 11,0 procent, SEB 10,6 procent och Nordea 2,9 procent.

Diagram 14. Kreditförluster (netto) på årsbasis i förhållande till total utlåning för svenska storbanker i Baltikum

Källa: Bankernas delårsrapporter

Under första kvartalet 2011 gjorde samtliga tre storbanker med utlåning i Baltikum nettoåterföringar av reserveringar för kreditförluster i de baltiska länderna. Återföringarna uppgick totalt till knappt 1 miljard kronor. De totala kreditförlusterna i Baltikum har från och med första kvartalet 2008 fram till och med tredje kvartalet 2010 uppgått till 36 miljarder.